

[Waldorff]

de alle de politiske foranstaltninger, man har truffet i disse lande.

Hr. Gert Petersen var også inde på dette, idet han først fastslog, at en forudsætning for, at man kan tale grundlæggende om økonomisk demokrati, er afskaffelse af kapitalismen. Det kan vi selvfølgelig være enige i, derimod kan vi ikke helt se konsekvensen i SFs støtte til en eller anden ØD-ordning, men never mind, det andet er i hvert fald rigtigt.

Det, som hr. Gert Petersen derefter fastslog, var, at denne målsætning, nemlig afskaffelse af det kapitalistiske samfund, må realiseres ad demokratisk vej. Han refererede også her til de erfaringer, man har fra andre lande. Det må man umiddelbart kunne blive enige om, men det siger faktisk ikke særlig meget. Hvad betyder det, at en gennemførelse af socialisme skal ske ad demokratisk vej? Det betyder i hvert tilfælde, at vi aldrig nogen sinde vil kunne acceptere en opfattelse, der går ud på, at man for at opbygge socialisme på længere sigt accepterer at tilsidesætte demokratiske rettigheder i en periode, som man måske ikke helt kan overskue rækkevidden af. Det er fuldstændig klart, at i den udstrækning man begynder at indskrænke demokratiet, er man med til at fjerne forudsætningerne for opbygningen af socialisme. Men hvad ligger der i det, når SF siger, at socialisme skal skabes ad demokratisk vej? Jeg mener, at SF i høj grad ligesom socialdemokratiet identificerer demokrati med parlamentarisme, men de to ting er nu engang ikke det samme.

Det er fastslået adskillige gange i den revolutionære teoris historie, at parlamentet er borgerskabets klassiske styreform. Den borgerlige stat og det borgerlige parlament har som formål at regulere forholdet, konfrontationerne, imellem klasserne på grundlag af de fundamentale kapitalistiske interesser. I modsætning hertil står den socialistiske styreform, den styreform, som består i en arbejderrådsmagt, som er arbejderklassens egentlige styreform, fordi det er en form for politisk styre, som bygger på den magt, der er knyttet til selve produktionen. Derfor har arbejderådene historisk netop altid været knyttet til socialisme, til arbejdernes muligheder for at gennemføre en revolution. Der er i og for sig ikke det nye i det, som hr. Niels Helveg Petersen ser, idet han tror, VS har ændret op-

fattelse på dette punkt. Det er ikke de ting, vi har diskuteret; det har været en fastslået kendsgerning i mange, mange år.

Det, der er væsentligt i dette her, er, hvad vi så forstår ved demokratiet, om vi forstår det som en fastholden ved den borgerlige parlamentarisme, eller om vi tværtimod forstår demokratiet som den anden udvidede demokratiske form, der består i, at den samfundsmæssige magt er knyttet til produktionen, til de forhold, folk arbejder og lever under; det er faktisk det centrale. Når vi her taler imod den borgerlige parlamentarisme og sikkert også på det punkt kan blive temmelig uenige med SFerne, ligger der i den opfattelse, at netop en udvikling af et rådsdemokrati, udvikling af en republik på basis af arbejderråd, indeholder en nødvendig udvikelse af demokratiet.

Dertil kommer så hele diskussionen om, hvilken proces der kan føre frem til et sådant samfund, men den kan jeg selvfølgelig ikke tage, når den røde lampe lyser.

Jeg vil gerne fastslå, at det helt afgørende i hele denne proces ikke er parlamentet, men den magt, som udvikles i og med de folkelige bevægelser, og jeg synes, det er beklageligt, at DKP overhovedet ikke har villet gå ind i denne diskussion, for den er temmelig væsentlig lige præcis i forhold til, hvad DKP forestiller sig på længere sigt.

(Kort bemærkning).

**Poulsgaard (FP):**

Det er beklageligt, at statsministeren er gået, men når statsministeren sammenligner hr. Glistrup med Amin, synes jeg nok, det vidner lidt om, hvilket niveau socialdemokratiet bevæger sig på, når de vil bekæmpe den folkelige bevægelse, der hedder fremskridtsbevægelsen, og som stadig væk vinder frem trods alle de metoder, man bruger. En mere fredelig mand, end hr. Glistrup findes ikke. (*Munterhed*). Ja, I kan godt grine, men nu har jeg arbejdet sammen med ham i 6 år. Det skulle I prøve, så ville I få et andet indtryk af den mand. Hvad har han ikke været udsat for af forfølgelse? Og hvad er det, manden har gjort? Jo, han har åbnet folks øjne for, hvor asocial indkomstskatten er. Det er mandens forbrydelse. Og så sammenligne hr. Glistrup med Amin – det er simpelt hen en hån uden sidestykke.